

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9321 af 15/12/1996 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse P-44-96 om tandbehandling - udland - personligt tillæg - pension - Sverige

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21651-95

Ankestyrelsens principafgørelse P-44-96 om tandbehandling - udland - personligt tillæg - pension - Sverige

Resume:

Det var ikke udelukket at yde personligt tillæg til en pensionist med bopæl i Danmark til tandbehandling, som udførtes i udlandet.

Det var dog en forudsætning, at behandlingen var fagligt og økonomisk forsvarlig, og tillægget kunne højst udbetales med et beløb svarende til, hvad der kunne udbetales, såfremt behandlingen blev udført her i landet.

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 612 af 24. juni 1996 - § 17, stk. 1

Sagsfremstilling:

Sagen vedrørte en 51-årig kvinde, der modtog førtidspension.

Kvinden søgte i 1993 om personligt tillæg til en tandbehandling til udbedring af en tabt tand i form af en brofremstilling svarende til en udgift på 14.038 kr.

Kommunen bevilgede i stedet 3.410 kr. til fremstillingsudgiften på en unitor, hvilket fandtes at være fagligt forsvarligt.

Afgørelsen blev stadfæstet af ankenævnet.

Kvinden forespurgte i 1995 bopælskommunen, om der kunne gives tilskud til tandbehandling i Sverige, hvor brobehandling kunne udføres for det halve af udgiften i Danmark.

Kommunen gav i juni 1995 afslag på at yde tillæg til tandbehandling i Sverige. Afgørelsen blev begrundet med, at der ved behandling i Danmark var sikkerhed for kvalitet i arbejdet via lovgivning og via overenskomstlignende ordninger. Kommunen mente ikke at have samme sikkerhed ved behandling uden for Danmarks grænser.

Kvinden anførte i et brev, at kommunens begrundelse forekom velment, men tilsidesatte det faktum, at svenske tandlæger var yderst kompetente og leverede "sikkerhed for kvalitet i arbejdet" på højde med danske tandlæger. Ankenævnet spurgte under sagens behandling telefonisk Socialministeriet, om et bevilget beløb til tandbehandling efter pensions lovens § 17 kunne anvendes til behandling i Sverige.

Socialministeriet udtalte vejledende, at i den udstrækning, atbeløbet anvendtes til en behandling, der efter en tandlægelig vur dering var lige så forsvarlig som den tilbudte, var der principielt ikke noget til hinder for at anvende beløbet til behandling i Sverige.

Ankenævnet traf afgørelse om, at kvinden kunne anvende det bevilgede beløb på 3.410 kr. til den ønskede tandbehandling - en brofremstilling - i Sverige.

Nævnet lagde vægt på, at brofremstilling var den fagligt optimale behandling.

Nævnet fandt ikke grundlag for at opstille den betingelse, at bevillingen udelukkende kunne anvendes til tandbehandling inden for landets grænser.

I klagen anførte kommunen bl.a., at kommunen var enig i, at en brofremstilling var den fagligt optimale behandling. Men i forhold til udførelsen af det, der var foreslået som det fagligt mest optimale, mente kommunen ikke, at der forelå en sådan garanti for udførelsens kvalitet, når denne fandt sted uden for landets grænser, at kommunen var forpligtet til at yde tilskud i medfør af pensionslovens § 17.

Ansøgeren anførte blandt andet, at Sundhedsstyrelsen havde oplyst, at den svenske tandlægeuddannelse og praksis fuldt ud var på højde med den danske og at svenske tandlæger uden videre kunne få autorisation i Danmark. Det blev desuden fremført, at pensionister bosat i udlandet næppe kunne stilles overfor et krav om, at tandbehandling skulle foretages indenfor Danmarks grænser.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af adgangen til at anvende personligt tillæg til tandbehandling i udlandet.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at det efter bestemmelserne i lov om social pension var udelukket at yde personligt tillæg efter lovens § 17, til tandbehandling, som udførtes i udlandet.

Ankestyrelsen lagde i den forbindelse vægt på, at der efter loven var mulighed for at udbetale pension samt yde personlige tillæg hertil til pensionister, der ikke havde bopæl i Danmark.

Da kvinden var bosiddende her i landet og havde mulighed for at få tilskud til tandbehandling efter reglerne i sygesikringsloven, fandt Ankestyrelsen, at det var en forudsætning for at udbetale personligt tillæg til tandbehandling i udlandet, at behandlingen - udover at være nødvendig - var såvel fagligt som økonomisk forsvarlig. Det personlige tillæg ville desuden højst kunne udbetales med et beløb svarende til, hvad der kunne udbetales, såfremt behandlingen blev udført her i landet.

Efter de foreliggende oplysninger om den ansøgte tandbehandling var Ankestyrelsen enig med Ankenævnet i, at kvinden kunne anvende det bevilgede personlige tillæg på 3.410 kr. til tandbehandling i Sverige.

Ankestyrelsen tiltrådte således ankenævnets afgørelse.